

LACKFI JÁNOS

Szúr

*Gyerekkoromban elviselhetetlennek tűnt,
ahogy hajvágás után
az ingem nyaka
vagy a pizsamám nyaka szúrt,
egyszerűen nem lehetett kibírni,
alig tudtam elaludni tőle,
mintha izzó parázson sülnék,
mintha szöges ágyon feküdnék,
nem vagyok én fakír,
nem vagyok én fakír,
aki mindent kibír.
Teljesen érthetetlen volt viszont,
amiről a felnőttek panaszkodtak,
hogy drágulnak az árak,
hogy megint felment a benzin,
hogy sehol nincsen munka,
hogy megaláz a főnök,
hogy hűtlen lett az asszony,
hogy prémiumot se kapnak,
hogy a Pista bácsinak
annyira elviselhetetlenül
szúrta nyakát az élet,
felkötötte magát,
ne lássa többé a napot
s főleg a többi embert,
telet, nyarat, esőt,
kutyát, macskát, egeret.
A felkötést értettem,
magasról biztos vicces
a világ, mint egy fáról
vagy mint egy háztetőről,
ráadásul veszélyes,
azt mondják a felnőttek,
ezért biztos érdekes.
De ha már nem látsz semmit,
az olyan, mintha aludnál,
és aludni unalmas,
unalmasabb, mint az élet,
még akkor is, ha szúr,
de iszonyúan szúr,
kibírhatalanul szúr,
szúr a nyakad.*